

vendighed at maatte tildele vore Børn en legemlig Revselse, mene vi saa, at denne Straf kun har en afskrækkende og ikke nogen opdragende Virkning? Nej, men Sagen er den, at Afskrækkelse og Opdragelse kunne ikke skilles ad, thi naar man ved Anvendelse af den ene eller den anden Strafart har opnaaet at faa en Voldsforbryder til at opgive sine Tilbøjeligheder, har man ikke blot afskrækket ham, men ogsaa opdraget ham. Opdragelsen bestaar jo for en væsentlig Del deri, at man udrydder daarlige Vaner hos en Person og bibringer ham gode Vaner, og dersom Legemstraf overhovedet er virksom, vil den netop være virksom i Retning af at afvæne visse Personer fra deres meget daarlige og meget skadelige Vaner. Nu vil man mulig sige: Legemstraf kan maaske virke opdragende paa Børn, men det er umuligt, at den kan virke paa samme Maade paa voksne. Hvad dette angaar, vil jeg henlede Opmærksomheden paa en Udtalelse fra Inspektør Ammitzbøll, som fremkom paa det flere Gange omtalte Kriminalistmøde. Han udtalte, at han en Gang havde faaet Brev fra en tidligere Fange paa Vridsløselille, som nu var kommen til Amerika. Denne Fange skrev til ham, at han regnede Vendepunktet i sit Liv, det vil sige sin moralske Oprensning, fra det Tidspunkt, da han i Vridsløselille Fængsel havde faaet legemlig Revselse for en disciplinær Straf. Naar det altsaa er en Kendsgerning, at Straffen kan virke som disciplinær Straf, forekommer det mig højst besynderligt, om den ikke skulde have samme Virkning som Straf for en grov Voldsforbrydelse. Er der nemlig en Rest tilbage af Retfærdighedsfølelse hos denne Forbryder, kan man forstaa, at den opføres mod, at han faar denne Straf tildelt for Uorden, medens denne Følelse vil tale til ham, naar han faar Straffen tildelt for Angreb mod en værgeløs eller mindre stærk Person. Hovedspørgsmaalet ved Vurderingen af Straffen er, hvorvidt den har Virkning paa disse Personer, og der siger man: Hvor er det muligt, at en Person, der skal sidde i Forbedringshuset i 8 Maaneder, ikke skulde paavirkes af Hensynet dertil, men nok af Hensynet til de 27 Slag? Men jeg vil dertil sige: Se, hvilken Virkning denne Straf har paa Menneskenes Fantasi, se, hvorledes den i dette Ting er i Stand til at sætte Følelserne i Bevægelse. Vi ere enige om, at vi staa over for det nøgterne Spørgsmaal om, hvorvidt det er hensigtsmæssigt eller uhensigtsmæssigt at anvende denne Straf,

og desuagtet bruse vi op, som om der var Tale om noget langt vigtigere. Dette viser, at denne Legemsstraf har en stor Indvirkning paa Fantasien. Dette maa ogsaa kunne paavirke Voldsmændene og komme den fredelige Befolkning til gode.

Jeg havde den Sorg en Gang sidste Foraar at maatte dømme en ung Person for Drab og Vold. Vedkommende blev dømt af mig til 3 Aar, af Overretten til 4 Aar. Han havde handlet under stærk Paaavirkning af Spiritus. Det var ingenlunde oplyst under Sagen, at han havde været ved sin Bevisthed, da han foretog Handlingen. Desuagtet fik han denne haarde Straf. Jeg er tilbøjelig til at tro, at dersom vi havde haft en for Fantasien tilstrækkelig virkende Straf for Vold, vilde denne Forbrydelse ikke være sket. Handlingen foregik paa en Kro, nogle unge Mennesker vare komne derind og sad og soldede. Den Mand, der kørte for dem, og som var ædru, sagde: Jeg vil ikke vente, jeg kører hjem. De unge Mennesker solde videre, gøre Spektakler og blive kastede ud, men den ene havde til al Ulykke en Kniv i sit Bælte. De presse ind, han trækker Kniven og saarer en og dræber en anden. Jeg tror, at hvis vi havde haft en Straf, der i tilstrækkelig Grad havde Indflydelse paa Fantasien, vilde Kusken have betænkt sig paa at køre bort uden at faa disse Personer med, og saa var Ulykken undgaaet. Anvendelsen af denne Straf udelukkes derved, at den kan gøre sin Indflydelse gældende i Tilfælde, hvor der er Spørgsmaal om, hvorvidt en Mand skal skride til Forbrydelsen eller ikke. Ved berusede Folk beror det for en stor Del paa Omgivelserne, hvordan det skal gaa. Dersom Husmanden, der, som det ærede Medlem for Holbæk Amts 4de Valgkreds talte om, den Dag var saa beruset, at han ikke vidste, hvad han gjorde, og dersom de Folk, der vare til Stede ved Gildet, havde haft Pryglestraffen for deres Tanker, havde de passet bedre paa. Mon det ikke havde været bedre for ham og Ofret?

Nu maa det indrømmes, at der kan ikke føres matematisk Bevis for, at Straffen kan virke, eller for, at den ikke kan virke. De Erfaringer, man henter fra Tilstanden for et Par Hundrede Aar tilbage, og som det ærede Medlem for Københavns 3die Valgkreds underholdt os med, ligge længere borte end Tilfældene fra dansk Vestindien, men jeg indrømmer, at afgørende Bevis kan kun føres ad Erfaringens Vej, men i saa Henseende bevæge vi os